

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Cap. II. De Ecclesia, Fide & Doctrina Catholica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

In nomine SS. & individuae Trinitatis, Patris, & Filii,
& Spiritus sancti, Amen.

TELIUS FRIDERICUS, Dei gratia S.R.E. Cardinalis de Zol-
leren, Episcopus Osnabrug. &c. Vniuersis & singulis, Præpositis, De-
canis, Archidiaconis, Abbatibus, Prioribus, Pastoribus, Ecclesiarum
Rectoribus, Monasteriis & Conventibus, aliisque Civitatis & Diocesis
Nostræ Osnabrugensis subditis & incolis, tam Ecclesiastici quam se-
cularis Status, cuiuscunque Ordinis, qualitatis & conditionis, salutem
in Domino sempiternam.

Postquam, Deo ita disponente, ad regimen Ecclesiæ Osnabrug. vo-
cati sumus; nihil sane Nobis, a primo in Diocesin Nostram ingressu, ma-
gis cordi fuit, quam ut, pro Episcopali Nostra obligatione, qua Deo obstricti & subditis No-
stris debitores facti sumus, in illa, quæ ad ipsorum salutem æternam, pacem & tranquillita-
tem pertinent, toto pectore incumberemus, & imprimis Cleri Nostræ reformationi (ex qua
deinde communis populi mores dependent) seriò intenderemus.

Cum verò inter alia media nullum tam efficax videatur, quam Synodorum celebratio;
quarum præcipuus scopus esse debet, sanam orthodoxamque doctrinam, hæresibus omnibus
antiquiorem, defendere ac stabilire; bonos mores tueri, pravos corrigere; vigorem disciplinæ
Ecclesiasticæ conservare, aut collapsum restituere; populum in vera Religione, pace, ac vitæ
innocentia, instruere & continere; ut proinde Synodi non immeritò, *Ecclesiasticæ disciplinæ*
nervi, dici possint:

Hinc, sancti Spiritus auxilio invocato, pro Episcopali munere Nostrò, (quantum quidem
pro præsentium rerum ac temporum statu fieri potest) intendentes omni studio, ea quæ ad
fidem & pietatem, religionem cultumque divinum, mores & disciplinam Ecclesiasticam
spectant, & ad bene Christianeque vivendum opportuna sunt & necessaria, ordinare, con-
stituere & reformare; Statuta, Ordinationes, & Constitutiones sequentes, sub modo & for-
ma infra scripta, duximus ordinandas, constituendas, confirmandas, & publicandas; ordi-
namus, constituimus, confirmamus, & publicamus, & sub pœnis ac censuris infra scriptis,
aut aliis in Canonibus expressis, ac Nobis etiam arbitrariis, firmiter observari præcipimus
per præsentem.

CAP. I. *Publicatio & Receptio SS.*
Concilii Tridentini.

IN primis itaque debito Nostrò Episcopali
satisfacere, ac vestigiis recolendæ memoriæ
Ioannis ab Hoya, antecessoris Nostræ, insistere
volentes, Sacrosancti generalis Concilii Tri-
dentini Decreta, tam doctrinam fidei, quam
Reformationem morum respicientia, ad Dei
omnipotentis gloriam & subditorum No-
strorum salutem recipimus, insinuamus, pro-
mulgamus & publicamus, & ab omnibus sub-
ditis Nostris, omni quo fieri potest meliori
modo, recipienda & servanda esse, decernimus
per præsentem; in contrà venientes, contuma-
ces & rebelles, debitis & consuetis censuris
& pœnis animadversuri.

¹ Cantic.
2. vers.
10, 13.
c. 4. v. 1
& 7.
c. 5. v. 3.
² Apoc.
21. v. 9.
³ Actor.
20. v. 28.
Matt. 28.
v. 20.

CAP. II. *De Ecclesia, Fide & Do-*
ctrina Catholica.

INam, Sanctam, Catholicam &
Apostolicam Romanam Eccle-
siam, unam æterni Regis, amicam, Colum-
bam, & Sponsam, uxorem, Agni ipsius Sangui-
ne acquisitam, à sancto Spiritu & Apostolis

edoctam, & Columnam & firmamentum veri-
tatis, & Divo Petro ejusque successoribus Ro-
manis Pontificibus concreditam, in iis quæ
ad fidem moresque pertinent, errare non pos-
se, ipsius Sponsi & Capituli Ecclesiæ, Domini
nostræ Iesu Christi fidelis promissio, Aposto-
lorum & omnium orthodoxorum Patrum au-
toritas & consensus, omnibus sæculis ita con-
firmavit & approbavit, ut, qui illud non ten-
ent, & contrarias aut diversas ab ea doctri-
nas & opiniones seminant, suscipiunt, defen-
dunt, tanquam filii tenebrarum & dissensio-
nis, ab ea procul sint alieni, & damnationem
sibi acquirant, ac meritò pro hæreticis ac schi-
smaticis haberi debeant.

2 Quamvis autem, licentia & iniquitate su-
periorum temporum, in hac Diocesi Nostra,
varia novatorum hæreses & opiniones disse-
minatæ sint: confidimus tamen, ac fere etiam
ita animadvertimus, tam altas radices in ani-
mis simplicium subditorum non egisse; ut exi-
stimare possimus, plurimos, superiorum tem-
porum incuria & ignavia, subversorum fraudu-
lencia, & mobilitate quadam imperitæ plebis,
atque adeò ignorantia magis quam prava &
obstinata animi malitia, delinquere.

3 Quo-

⁴ 1 Tim.
3. v. 15.
⁵ Ioan. 21.
vers. 15,
16, 17.
Matt. 6.
vers. 18
& 19.
Matt. 28.
v. 20.

3 Quorum saluti ut consulatur, & errantes oviculæ, Episcopali Nostra cura & vigilantia, ad unicum Orthodoxi gregis ovile, & mysticam Noë Arcam, extra quam salus non est, & gremium sanctæ Matris Ecclesiæ, in quo in fide & charitate fovemur & alimur, revocentur ac reducantur;

4 Hortamur in Domino, & seriò moneamus omnes & singulos, cujuscunque status & conditionis subditos Nostros; ut, rejectis pravaram opinionum erroribus & diverticulis, ac novatorum corruptelis & imposturis, ad puram, sanam, integram, synceram Catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ fidem & doctrinam convertantur ac redeant; errantibus & dubitantibus directionem, instructionem & satisfactionem, per Nostros ad id deputatos Theologos, sive apud Nos, sive ubi ipsi voluerint, offerentes; ut tandem ovium animi cum suo Pastore conformentur, ¹ & unanimiter & uno ore honorificentur Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi.

5 Ad hunc finem Nostrum optatum felicius assequendum, statuimus, ut Pastores per totam Dioecesin Nostram, sanam orthodoxamque doctrinam, secundum intellectum Catholicæ Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, omni novitate rejecta, amplectantur, & ubique doceant: simulque etiam à vitiosa, turpi, carnali ac fordida vita (quæ defectionis, apostasiæ & omnium hæreseon ac novitatum initium ac fomentum omnibus ferè sæculis existit) ad sanctam, castam, puram, sobriam, & Sacerdotio dignam redeant, ac, sicuti veros Dei ministros & dispensatores mysteriorum Dei decet, sanctissima Sacramenta dignè administrare, docere, catechizare, verbo & exemplo prodesse laborent; secumque seriò cogitent, quantam à Sacerdotibus novi Testamenti Deus requirat cordis corporisque munditiem, qui etiam in figura Veteris Testamenti Sacerdotibus & Levitis præcepit: ² *Mundamini, qui fertis vasa Domini*; quamque displiceat filio Virginis, quem ipsi æterno Patri pro peccatis totius mundi quotidie offerunt, impuris animis suscipi, pollutis manibus tractari; qui, etsi quidem infirmitatibus Nostri se subjecit, de Virgine tamen nasci voluit, quique per Apostolum suum comminatus est, ³ *An nescitis, quia templum Dei estis & Spiritus Dei habitat in vobis? Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Dominus.*

C A P. III. De SS. Sacramentis & eorum usu.

I C Vm verò malorum omnium incensor diabolus, cujus ⁴ *invidia mors in orbem terrarum introivit*, post sparsa errorum suorum zizania, per suos emissarios, (quorum commune cum maligno est studium) nihil ma-

jori sævitia & humani generis damno moliantur, quam ut sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, ⁵ *per quæ omnis justitia incipit, vel cepta augetur, vel amissa reparatur*, partim exterminentur, partim temerè contemnantur ac proculcentur, partim non legitime administrantur; ut, fontibus ac canalibus divinæ gratiæ obturatis vel sublatis, divinorum charismatum defluxus, ac continuus gratiæ ac promissionis Christi in Ecclesia usus & utilitas cesset, & definentibus remediis, spes omnis vitæ æternæ præscindatur;

2 Hinc Maligni conatibus pro virili obstinere cupientes, volumus & præcipimus omnibus & singulis Ecclesiarum Prælatibus, Pastoribus, Curatis, Vicecuratis, aliisque Ecclesiasticis subditis Nostri, ut Sacramentorum verus ac legitimus sit usus, & quæ partim neglecta, partim exterminata, partim hæud Catholicè administrata in his regionibus fuerunt, in sanctum rectumque usum iterum revocentur; & de hoc populus diligenter instruat, doceaturque, Sacramenta Novæ Legis, à Domino nostro Iesu Christo instituta, neque plura neque pauciora esse quam septem; videlicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Vnctionem, Ordinem ac Matrimonium; quæque de eorum recto usu, gratia & efficacia Christus Dominus, Apostoli, SS. Patres, Concilia, & novissime Concilium Trident. unanimi consensu tradiderunt, docuerunt, & S. Ecclesia Apostolica Romana recepit, approbavit, & fidelibus suis credenda observandaque tradidit.

3 Inprimis autem, cum ex reliquiis adhærentium ac gliscentium adhuc malarum & hæreticarum opinionum præteriti temporis, rudis populus ad usum Calicis & Communionem sub utraque specie, adhuc propendat; volumus & seriò præcipimus, ut à Pastoribus, Vicariis, Confessariis, Concionatoribus, & quibuscunque curam animarum habentibus, populus diligenter instruat, Communionem sub una specie, neque præcepto Christi, neque naturæ Sacramenti, neque fructui & saluti communicantis repugnare, aut quicquam præjudicare; & Ecclesiam, pro communicata sibi à Christo potestate, justis & rationabilibus de causis consuetudinem sub altera specie communicandi approbasse, & pro lege habendam decrevisse. Nolumus vero, ad illam temeritatem quemquam procedere, ut se universali, Catholicæ, Apostolicæ, Romanæ Ecclesiæ autoritati opponere, aut aliud ab ea sentire, disputare, aut etiam usurpare vel præbere audeat. In quo etiam hoc usdem Pastoribus & Curatis mandamus, ne post Communionem ipsi ex Calice, sed ex decenti aliquo poculo, ablutionem per custodem vel aliquem ex honestioribus Laicis, exhibeant; ne populus in opinione pristina retineatur, aut etiam in pe-

R 2 jorem

1 Concil. Trident. sess. 7. in proximo.

1 Rom. 15. v. 6.

1 Isa. 52. v. 11.

2 2 Cor. 6.

4 Sap. 2. v. 24.